mænd, af Doktorer, af Æstetikere om det uskønne, helseødelæggende i det stive Korset. Det er vist, hvorledes det svækker Rygmusklerne, hvorledes det presser Indvoldene ud af sit rette Leje og foraarsager Sygdomme og Lidelser, naar den Tid kommer, at Kvinderne skal blive Mødre, det er vist, hvorledes den bløde, elastiske Legemsform er den skønneste — mener De, noget hjælper? Sagen er, at de indbilde sig, de faar vakrere Figur ved at snøre sig i denne Jerntrøje, og derved behage Mændene mere. Det er den gamle Opfatning af Kvindelighed, som nu er drevet ned til slige smaa Putterier; de store Interesser har været holdt borte fra dem, og saa svinger de sig i de smaa.

Og se nu denne naragtige Mode, som man kalder »bustle«. Naturen har jo som Regel været meget gavmild mod Kvinden med Hensyn til angældende Legemsdel; men nu har de fundet paa at sætte en kunstig Bagdel oven paa den naturlige; takke til, der ikke kommer endnu en tredje Part lige som Pavehatten, der begyndte med et, men voxede sig op til 3 Led, det ene oven paa det andet. Og denne uformelige Strut, som paaklædes med Sløjfer og Baand, indbilder man sig skal være smuk. Jeg synes, hver agtværdig Kvinde burde skamme sig ved at sætte noget sligt paa sig; og man behøver da ikke at gøre sig til Nar uden Nødvendighed. Men dette, at Kvinden uden videre kan tage og frejdig bruge slig latterlig, for ikke at sige uanstændig, Mode, det viser, hvor lavt hun er sunken, hvorledes hendes ringe Evner har været tvunget ind i Bagateller, som hun dyrker med Lidenskab, fordi hun ikke faar Lov at dyrke de større. En Mand kan sandelig være berettiget til at se ned paa mange af disse Nutidens Modekvinder med Foragt. Og jeg maa tilstaa for mig selv, at slige Kvinder, som, uagtet de ved bedre, dog holder vanvittigt fast paa helseødelæggende Moder, de synker mange Procenter i min Agtelse. De viser, at de elsker sin »bustle« og Korset mere end sin Legems Helse, og sætter Behagesygen højere end Skønheden. Det er ikke Meningen at gaa i Rette med dem, der søger at hjælpe paa en mangelfuld Figur med smaa Toilettets Hemmeligheder. Det finder jeg naturligt og i Orden; men jeg taler om dem, som vanskaber med Vilje sit Legems Linjer og ofrer sin Helbred paa Modens Alter, trods det, at deres Legemsform er fuldkommen. Man vil komme at sige til mig: hvad er dette at snakke om? Sagen er ikke Spøg, den er fuldt knusende Alvor. At se paa, at ens egne Døtre og Sønner gaar hen og med Vilje ødelægger sit Legemes Helse bare for at følge en unaturlig Mode, bør ikke lade os ligegyldige. Thi det er ikke her bare de nævnte Klædningsstykker, det kommer an paa, men det er, hvad disse fortæller os, at Kvinden i Almindelighed lige over for Moden er fejg og forfængelig, og at hun er fangen i Smaainteresser. Lad hende komme fuldt med i Dagens Interesser og Dagens Diskussion, og vi skal se, at inden et Aarhundrede er gaaet, vil Kvinden holde sig for god til at gøre sig selv for Nar ved latterlige Moder. Hun vil spørge efter det, som er klædeligt, tækkeligt, hensigtsmæssigt, ikke efter, hvad nogle halvgale Damer finder paa i Paris. Jo flere aandelige Interesser, jo mere Kundskab om sit eget Legemes Sundhed og Pleje der trænger ind i Køkken og Barnekammer, jo mindre let vil Kvinden fanges af Smaaforfængelighed. Hun vil komme til at elske Livets store Spørgsmaal og arbejde for dem, og da blir det andet saa smaat, saa smaat, at hun ser det ikke længer. Da vil hendes Kvindelighed udfolde sig som en Blomst. Da kan det blive sandt, som Forfatteren af 1ste Peters Brev skriver: »Deres Prydelse skal ikke være den udvortes, Haarfletning og paahængte Guldsmykker eller Klædedragt, men Hjertets skjulte Menneske i en sagtmodig og stille Aands uforkrænkelige Væsen, hvilket er meget kosteligt for Gud.« Gud give vore Kvinder snart fik Øjnene op for at pryde sig med Hjertets skjulte Menneske, med Aandens Guld i Stedet for med Modens Toskillingsstads.

Om Menneskelegemet og dets Krav.

Af

A. Kr. Dolleris.

VII.

Enhver hurtig og indgribende Forandring i Barnets Levevis kan have meget alvorlige Følger. Og af denne Grund maa vi dvæle ved Overgangstiden i Barnets 6—7 Aar, da det skal give Afkald paa en større Del af Dagen i Skolen. At omtale, hvorledes denne Overgang griber ind i Barnets sjælelige Udvikling, ligger uden for Opgaven her; men i Korthed maa peges paa de rent ydre Forhold, der har direkte Indflydelse paa dets legemlige Udvikling.

Barnet og Skolebordene. At vort Skoleinventar som Helhed er overmaade slet, er en sørgelig Kendsgerning, som er dobbelt at beklage sig over, naar Børnenes Sundhed direkte skal lide deruder; og dette er oftest Tilfældet overfor Skolebordene. Særlig staar Mængden af vore Landsbyskoler langt tilbage paa dette Omraade. Deres Borde bærer Vidnesbyrd om, at den gamle nu afdøde Tømmermand har brugt sig selv som Maal; almindelige Børn har han i hvert Fald ikke brugt. Naar et 7 Aars Barn skal sidde ved slige Borde, saa bliver Figuren følgende: Benene *hænger*, da Bænken er for høj; og da den er uden Rygstød, og Ryggen let trættes, saa er der kun Støtte ved at *læne* sig forover mod Bordet; men da Bænken, som gerne er fast, er alt for langt fra Bordet, saa bliver denne Bøjning gerne saaledes, at Ryggen *rundes*, Brystet *hules*, og Hovedet kommer til at *lude* forover. Og skal der nu f. Ex. skrives, saa kender enhver, hvorledes det gaar: Brystet lægges, paa Grund af disse Misforhold mellem Bord, Bænk og Barnets Størrelse, *haardt* mod Bordets Kant. Og da Bordene er for høje, maa højre Arm og Skulder hæves umaadelig op, saa Rygraden *krummes*. — Enhver tænkende Lærer vil let kunne forstaa, at *her* er en Kilde til og rigelig Næring for baade *Bryst-* og *Ryglidelser* og mange andre. Der er maaske nogle, som vil sige, at disse Ting kan ikke have nogen Indflydelse paa Barnet; dertil kan i hvert Fald svares, at mange om-